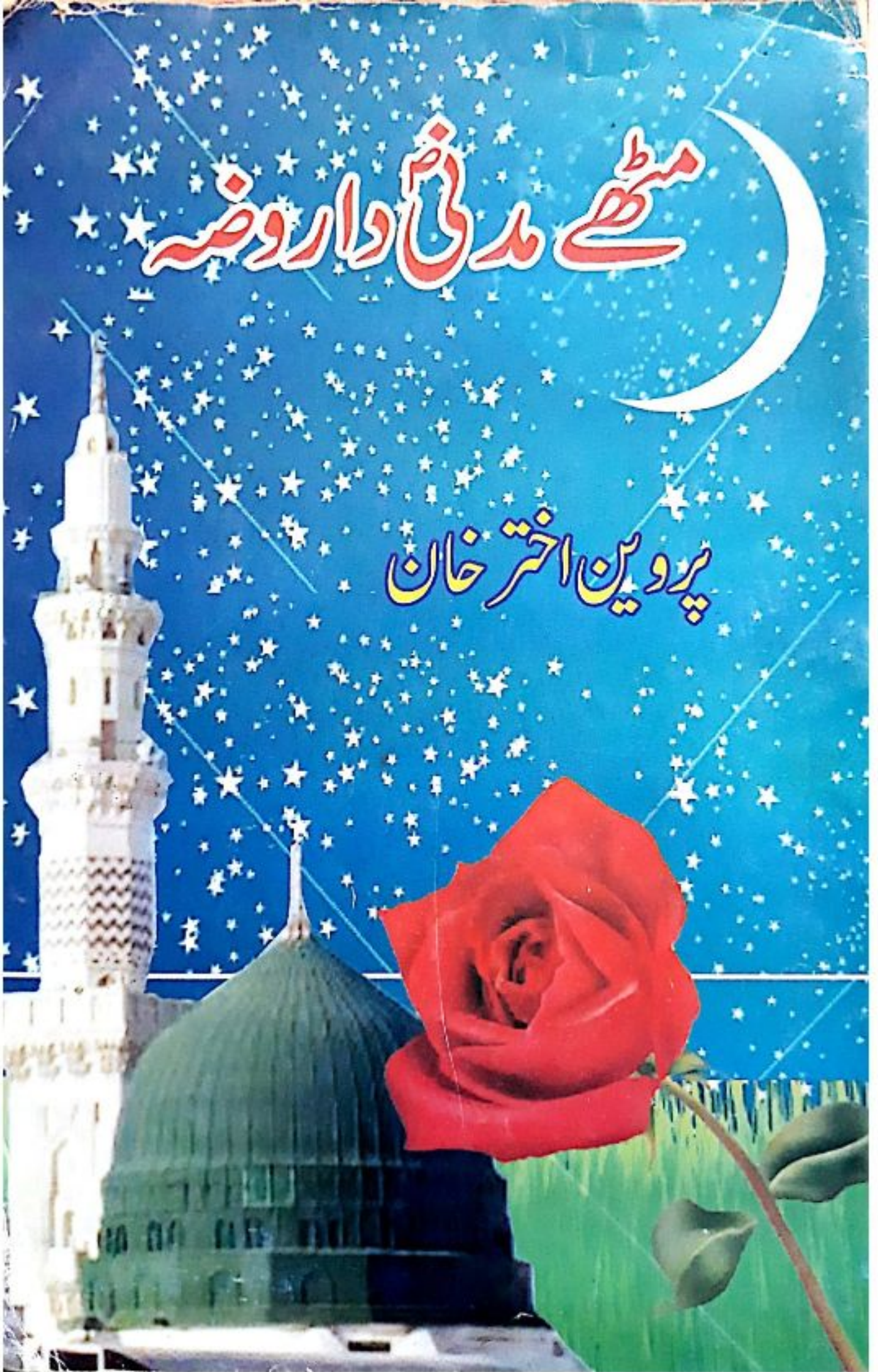

مٹھے مدنی دار و دوزخ

پروین اختر خان

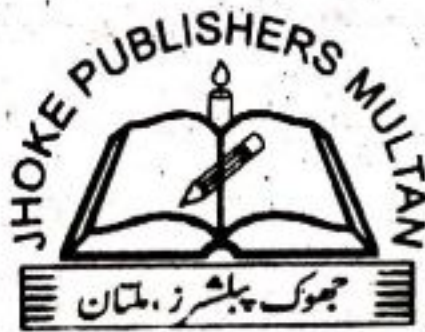

مٹھے مدنی داروضہ

saraikibooks.acw-614.com

مصنف

پروین اختر خان

جھوک پبلشرز ملتان

بیرون دولت گیٹ ملتان 061-4511568

سبھے حق ہتھیکڑے ہن!

کتاب داناں: مٹھے مدنی داروضہ

شاعرہ: پروین اختر خان

کمپوزنگ: شبیر احمد بلوچ

ٹائٹل: زبیر دھریچہ

ترخ اشاعت: فروری 2012ء

چھاپہ خانہ: جھوک پرنٹرز ملتان

مُل: 20/- روپے

مِلن دے پتے

☆ الہی بخش بک سیلز سکول بازار رحیم یار خان ☆ المدینہ بک سنٹرز داسی کورٹ علی پور ☆ چنگوانی نیوز ایجنسی ہیڈ بکائی شریف ☆ عاشق کتاب گھر چوک گھنٹہ گھر لیاقت پور ☆ الحمید پوسٹر ہاؤس لاری اڈا سبزی منڈی روڈ بہاول پور ☆ فرینڈز بک ڈپونور پور نورنگا (چکر) ☆ گبول بک ڈپو بھونگ شریف ☆ الغفار بک سیلز چوک منیر شہید احمد پور شرقیہ ☆ ماجد اولڈ بک سیلز اندرون بوہڑ گیٹ نزد پیپل والی مسجد ملتان ☆ شیخ محمد حسین بک سیلز فورہ چوک جھنگ صدر ☆ کتب خانہ اینڈ سپورٹس کارنر اندرون شی پلازہ جام پور ☆ نیوز شاہد کتاب گھر حاجی پور روڈ فاضل پور ☆ مشتاق بکڈ پواندرون تحصیل بازار نزد قحانہ شی احمد پور شرقیہ ☆ ناصر بھٹی کتاب گھر محلہ پٹھانانوالہ نور پور تھل ☆ رفیق خان پوسٹر ہاؤس چوک بخاری کہروڑ پکا ☆ سہیل جنرل سٹور خان گڑھ ڈومہ ☆ عزیز برادرز تاجران کتب اردو بازار بھکر ☆ بابا فریدی بی سی جی چوک ملتان۔

نعت شریف

مدنی مٹھے دا روضہ چل ڈیکھوں ول مدینے
 سبز گنبد دے جلوے چل ڈیکھوں ول مدینے
 جتھاں عشق دی شمع جلدی تے پروانے ہن تڑپدے
 اے منظر عاشقاں دے چل ڈیکھوں ول مدینے
 نبی دے غلاماں دے انداز ای کجھ عجیب ہن
 نثار غلام تھیندے چل ڈیکھوں ول مدینے
 دیدار کرن آقا دا عرش توں آندے ملک ہن
 اے نور دے نظارے چل ڈیکھوں ول مدینے
 فضاواں تے ہواواں پیاں ہن مہکدیاں
 اے ہلے خوشبوواں دے چل ڈیکھوں ول مدینے
 میڈے آقا دا روضہ جنت دا ٹکڑا ہے
 تھیندے جنت وچ سجدے چل ڈیکھوں ول مدینے
 اذاناں عاشق بلال دیاں گونج دیاں ہن مدینے
 سوہنے یار آقا دے چل ڈیکھوں ول مدینے

نظرے کرم آقا دی تھیدی ہے ہر عاصی تے
 تھیندے کرم آقا دے چل ڈیکھوں ول مدینے
 ایں دَر تے جہڑا آوے پاوے او شفاواں
 شفا مریض پیندے چل ڈیکھوں ول مدینے
 اتھاں ہر شاہ گدا ہے اے در ایہو جیہا ہے
 خیر پندے سارے منگتے چل ڈیکھوں ول مدینے
 اختر دا اے ایمان ہے ڈکھ ٹل ویندن مدینے
 ڈکھ دَر دے مارے چل ڈیکھوں ول مدینے

آقا پیارے نعت دا گھن تے سہارا میں جیوٹ دا ہک آسرا بٹایا
 یاد مدینے دی ہر پل مارے تے بے بسی نے ہے روایا
 آواں مدینے کرو ایہو جیا کرم مدنی آقا تھیوے میڈا بخت سوایا
 جاگ پوسن سستے لیکھ میڈے جو لچپال بجن نے دَر تے سڈایا

نعت شریف

جہڑے حُسن دی زینخا دیوانی تھئی
او حُسن میڈے نبی توں شرمایا ہے

جیندے حُسن دے چرچے ڈوں جگ تے
ایہو جیہا سوہٹاں نبی نہ کوئی جگ تے آیا ہے

ابراہیم خلیل اللہ دیاں دُعاواں نال
میڈا محمد سوہٹاں جگ تے آیا ہے

نوح نجی اللہ نے ترایا پانی وچ پڑا
میڈے مدنی جہن نے لتھا سجھ واپس ولایا ہے

موسیٰ کلیم اللہ دا معجزہ لتھا نبی اسرائیل تے من سلوی
میڈے محمد عربی نے جبلاں کوں سونا بٹایا ہے

داؤد خلیل اللہ دا معجزہ لوہے کوں موم بٹایا
 سوہنے محمدؐ نے چن ڈوں ٹکرے کر ڈیکھایا ہے

عیسیٰ روح اللہ بن باپ دے جگ وچ آئے
 تے رُب سوہنے نے محبوب کوں اپنے نور نال بٹایا ہے

چن توں سوہٹاں رُخ میڈے مصطفیٰؐ دا
 اکھیں سرگیں پکاں سیاگھنی کیڈا سوہٹا محبوب رُب دا ہے

رُخسار گلاب توں سوہنے لب نازک پنکھڑیاں
 ڈند ہیرے وانگوں کچھا سوہٹا نبیؐ جگ تے آیا ہے

میڈے نبیؐ دے پسینے نال مہکدی ہے دنیا اختر
 رُب نے عطرال توں ودھ محبوبؐ دا پسینہ بٹایا ہے

نعت شریف

مدنی، آقا سڈاؤ چا

گھر اپٹا ڈیکھاؤ چا

عرضیاں کر کر ہاری ہاں

ہن تان آس پچاؤ چا

ڈکھڑے ہن تان مٹاؤ چا

مدینہ ہن تان ڈیکھاؤ چا

حرم دے سوہنے میناراں وچوں

بانگ بلائی سٹاؤ چا

دنیا دے غم ماریندے ہن

اپنے میکوں ستیندے ہن

ہن تان گل نال لاؤ چا

ہن تان مدینے دا سوہٹاں میکوں مسافر بٹاؤ چا

بے زر ہاں بے پر ہاں آقا ہن تان سبب کوئی بٹاؤ چا

اختر ہر دم روندی ہے ایہو فریاد کریندی ہے

گبری ہن تان بٹاؤ چا ہن تان مدینہ ڈیکھاؤ چا

نعت شریف

میں آقا دی نگری وچ گھر ہک بٹاواں
 تاں سب توں اچھا نصیباں میں پاواں
 میڈے سامنے ہووے چوکھٹ نبی دی
 ول سجدے وچ اپنے میں سرکوں جھکاواں
 دنیاں تاں کیا میں تاں جنت کون چھوڑاں
 جو خاک نقش پا میں پاواں
 کرم اگر فرماون میڈے تے آقا
 تاں آقا دی گداگر میں وی سڈاواں
 میڈے دل وچ راہوے عشق محمد
 ایندے وچ جیواں ایندے وچ اختر مروسیاں

کیا شان ہے سوہنے مدنی دی جیندی کملی وچ بدکار تے مجرم لگ ویندن
 شالا و سدا راہوے سوہنے دا حرم ڈ و جگ وچ جیندے چرچے تھیندن
 جبرائیل امین وی جیندے دے دے غلام پے سڈیندن
 آقا دے دے دا گدا شاہاں توں ودھ پے ڈیندن

نعت شریف

یا رب کاش زندگی بڑی پیدا اوں زمانے وچ
 جہڑا تیرے محبوب دا زمانہ ہا اوں زمانے وچ
 آقا دے راہ وچ ذرا بن تے پئی راہندی
 خاک قدم دی بن تے پئی راہندی
 آقا دے دشمنان نہ لڑدی پھر دی
 راہواں دے کندے پکان نہ چڑیندی
 آقا دے قداماں وچ دل کوں وچھیندی
 پھلاں نال راہواں کوں سچیندی
 ہن جیون دا کوئی مزہ نی
 کاش! میں اوں زمانے وچ جیندی
 آقا دے گھر دی ہانھی ہوندی
 تاں ہر وقت جنت وچ میں ہوندی
 چمدی آل نبی دے قدم کوں
 انہاں دے قداماں وچ اختر مر ویندی

نعت شریف

میکوں مدینے سڈاؤ سوہنے آقا
اتھاں ہک پل چین نی آندا

روون اکھیاں میڈیاں ہر دم
تے نہ جگ دا نظارا کوئی بھاندا

کتھاں ونج تے کراں میں عرضی
ڈیکھاواں کیوں میں زخم جگر دا

وسے دل ونج آقا دا پیارا مدینہ
میکوں پل پل مدینہ یاد آندا

تڑپاں ایویں جیویں جل بن مچھی
میڈی تڑپ کوں ہے سوہٹاں چاٹدا

روواں ایویں جیویں وچھڑی کونج ہے
 ڈکھ تار ہے تے روح ہے ماندا

دوری مدینے دی ہر پل ستاویں
 مدینے وچن دا کوئی راہ نظر نی آندا

جڈاں تھئی میڈی منظور عرضی
 تاں کریساں دیدار میں سبز گنبد دا

آساں لا پٹھے ہئیں مدینے وچن دیاں
 ڈیکھو کڈن اختر دا بلاوا ہے آندا

ڈیکھو چن کڈن ہے سڈویندا
 کڈن ڈکھڑے میڈے ہے مٹیندا

مناجات

پھیلاتے ہتھ منگاں یا رب ڈے صدقہ کونین دے والی دا
 رحم کر مولا توں رحیم ہیں، میں خطا کار دی معاف چا کر خطا
 اے خدا مشکل توں بچا، تیکوں واسطہ حسنین دی آل دا
 تھیون دور ڈکھ واپس آوج سکھ ملے صدقہ پاک زہرا دا
 در اپنے سڈا مولا اے سک مٹا مولا دیدار کرا کملی والے دا
 وسے اکھیاں وچ آقا مدینہ میڈے دل کوں مولا مدینہ بٹا
 نہ کھاواں ٹھوکراں در در دیاں مولا اپنے در دا گدا چا بٹا
 صدیق دی یاری دا واسطہ کر دل دی آرزو پوری محبوب دا دیوانہ بٹا
 محمد سوہنے دی ہر ادا دا واسطہ محمد سوہنے دی قدماں دی خاک چما
 واسطہ صدیق عمر عثمان، علی حیدر دا سبز گنبد دا دیدار چا کرا
 واسطہ چادر پاک زینب دا آل نبی دا غلام چا بٹا
 کربل دے شہیداں دا واسطہ شہید کربل دا دیدار چا کر
 یا رب تیڈے در دے منگتے ہیں رکھ بھرم اپنے منگتیاں دا
 دل دی اے سک مٹا مکہ مدینہ ول چاڈیکھا تیکوں واسطہ اپنی رحمت دا
 محبوب دے عشق نال کر گھائل دل اختر، دالب تے ہونا نام محمد
 کر مولا ایہو جی زبان توں عطاء

نعت شریف

پڑھوں درود تاں ملدے ثواب
 جو بھیچوں سلام تاں آوے جواب
 ہک ہک اُمتی دا ناں گھن تے
 مدنی آقا ڈیون جواب
 ویسوں مدینے تاں تھیون نہال
 رب سوہٹاں کریسی اساڈا پورے خواب
 درود سلام دی شان تاں ڈیھو
 جو پڑھے اینکوں خود رب کائنات
 وظیفہ ہے ملائک دا درود محمد
 درود سلام تے تھیوے رب دی ذات
 جتھاں وی پڑھسوں درود سلام
 تاں آسن اساکوں بدینے توں جواب
 درود سلام سجاؤں اپنے لب تے اختر
 تے وظیفہ راہوے اے تا حیات

saraikibooks.acw-614.com

نعت شریف

لچپال مدنی ڈکھڑے مٹاؤ چا
ڈکھیاں کون سوہٹاں گل نال لاؤ چا

تہاڈے دَر تے آواں منگاں دُعاواں
غم خوار مدنی دلدار مدنی روضہ ڈیکھاؤ چا

گنبد خضریٰ دے پُر نُوں جلوے
سوہٹاں اسا کوں وُل وُل ڈکھاؤ چا

ریاضِ الجنت دے عجب ہن نظارے
ریاضِ الجنت وچ سجدے کراؤ چا

محمد دے یاراں جتھاں لائے دیرے
 او سوہٹیاں جاہواں اسا کوں ڈیکھاؤ چا

مدینے دیاں راہواں میں کیویں بھلا نواں
 میکوں سوہٹیاں انہاں بازاراں وچ ٹراؤ چا

جبرائیل امین جہڑے در غلام ہے
 او در مدنی اوندا آقا اسا کوں ڈیکھاؤ چا

مدتاں دی سک ہے سوہٹاں مٹاؤ چا
 اختر دے دل دی آس چچاؤ چا

نعت شریف

مدینے میں آواں منگاں دُعاواں
 روضے تے آتے کراں غلامیاں
 میڈے آقا کملی والے میڈے آقا کملی والے

سبز گنبد دی چھاں تے میں باہواں
 ڈکھڑے دل دے سارے سٹانواں
 میڈے آقا کملی والے میڈے آقا کملی والے

جے آقا دی ہووے نظر عنایت
 مدینے دے ٹکڑے میں وی کھانواں
 میڈے آقا کملی والے میڈے آقا کملی والے

ہواواں دے ہتھ سنہیرے ہنہیاں
 چن تاریاں کوں قاصد بناواں
 میڈے آقا کملی والے میڈے آقا کملی والے

آسی کڈن میڈا بلاوا مدینے توں
 ایں آس وچ ڈنہہ رات گزاراں
 میڈے آقا کملی والے میڈے آقا کملی والے

جدائی مدینے دی ہر پل مارے
 ماندی ہے وڑی تے چین نہ پانواں
 میڈے آقا کملی والے میڈے آقا کملی والے

اختر دی رب سائیں آس چجاوے
 مدینے دے ٹکڑے میں وی کھانواں
 میڈے آقا کملی والے میڈے آقا کملی والے

نعت

اوکھی ہے دِلّی تے روح ہے ماندا
 ہر ویلے اکھیاں توں نیر واہندا
 کیوں آواں مدینے مدنی آقا
 لیکھاں وچ پئے گئے لکھ اڑاندا
 مدنی جہن چا مدینے سڈاؤ
 اتھاں تاں ہر پل ڈکھ ہے کھاندا
 غمخوار جگ وچ کوئی نظر نہ آوے
 میڈا غمخوار تاں ہے مدینے راہندا
 جے مدنی نظر کرم دی چا بھالی
 تاں راہ توں ہٹ ویسی ہر اڑاندا
 یاد مدینہ پل پل آندا
 مدینے دن کجھ دل کوں نی بھاندا
 رت سائیں کھواوے مدینے دے ٹکڑے
 سارا جگ اختر اے ٹکڑے پیا کھاندا

نعت شریف

تیکوں چم چم اکھیں نال لاواں
تے سرمہ بٹاواں نی مٹی اے مدینے دی اے

تیڈے چاروں پاسے رحمتاں و سداں
جنت دیاں ٹھنڈیاں ہواواں

نی مٹی اے مدینے دی اے

سوہنے نبی نے تیڈے تے لائیاں تلیاں
میں تیڈے صدقے جاواں

نی مٹی اے مدینے دی اے

تیڈے تے آون ملائک دیاں براتاں
سوہنے مدنی کون کرن سلاماں نی

نی مٹی اے مدینے دی اے

خاتون جنت دے توں قدماں کون چھیا
تیڈے تے حسن حسین دیاں ہن جاواں نی

نی مٹی اے مدینے دی اے

صدیق عمر عثمان علی مرتضیٰ جانثار آقا دے

اتھاں لائے دیرے نبی دے یاراں

نی مٹی اے مہینے دی اے

تیڈے تے وسدے ہن عاشق نبی دے

تے لائیاں ہن رونقاں نبی دے غلاماں

نی مٹی اے مدینے دی اے

میڈا وی ہووے ہک گھر تیڈے تے

اختر منگے اے رب توں دُعاواں

نی مٹی اے مدینے دی اے

نعت شریف

آقا ہک میڈی وِڑی تے درد ہزاراں
 رووٹ دے نال آقا میڈیاں وپاراں
 یاد مدینہ پل پل آوے دل خون دے ہنجو و ہاوے
 مدینے آوٹ دی کوئی راہ نہ پانواں
 صدیاں وانگوں ڈینہہ گزاراں
 ہجر دیاں راتاں وچ نیر وہانواں
 سنگیاں سہیلیاں دے طعنے کھانواں
 درداں دا سوہٹاں کیویں حال سٹانواں
 جگ دیاں رمزاں میکوں راس نہ آیاں
 تڑپاؤن میکوں مدینے دیاں یاداں
 بند کلی میڈے دل دی ہے آقا
 پھل بن ویسی جو لکھن روضے دیاں ہواواں
 دل وچ سک ہے ٹکڑے مدینے دے کھانواں
 روضے دی چھاں تے اختر نعت سٹانواں

نعت شریف

سلطان عرب کی مدنی
ہاشمی قریشی تے گل بدنی

سوہٹاں مکھڑا تے اکھ مستانی
کملی منزل پاوے سوہٹاں مدنی

زُلف جو مہکی سوہٹے مدنی دی
ڈوں جگ تے ہے خوشبو پھیل ویندی

ڈند سوہٹے دے ہیرے چمکین
پینے دے نال ہے دنیا مہکدی

سوہٹی جیہیں ہے چن توں روشن
ماندھی ویندی ہے چن دی چاندنی

سایہ سوہنے دا رب نہ بٹایا
اے نور دا پیکر ہے گل بدنی

رخسار سوہنے دے گلاب توں سوہنے
میڈا مدنی ہے سوہٹاں گل بدنی

ڈند سوہنے دے ہیرے چمکن
مسکراون تاں روشنی پھیل ویندی

اختر دیوانی ہے سوہنے مدنی دی
کرن قبول سوہٹاں عرض ایندی

نعت شریف

میڈے مدنیٰ جہن کون کوئی ڈساوے
 دوری مدینے دی پل پل رواوے
 کیویں آواں مدینے اے چنتا کھاوے
 لکھاں کراں جتن پر واری نہ آوے

کیتیاں خطاواں جے مدنیٰ چا بھلاوے
 پوسن جاگ نصیب جے سوہٹاں کرم فرماوے
 مدینے دے سوہٹاں اے پندھ چا مکاوے
 دیدار روضے دا اسا کول ول چا کراوے

ہک وار سوہٹاں میڈی سِک چا مٹاوے
 وِل چاہے ساہ میڈا آوے نہ آوے
 ساوے روضے دی سوہٹاں چھاں تے پہاوے
 رب سوہٹاں میڈی اے آس چا چکاوے

کر کر دُعاواں وِل اے عرضیاں پاوے
 رب سوہٹاں محبوب دا مدینہ ڈیکھاوے
 مدینے دا مسافر سوہٹاں وِل چا بٹاوے
 مدنی دے حرم وچ سجدے چا کراوے

رب سوہٹاں سب دے اختر نصیب جگاوے
 مکہ مدینہ مولا سب کوں چا ڈیکھاوے
 طواف کعبہ رب سوہٹاں سب کوں کراوے
 محمد عربی دا اسا کوں غلام بٹاوے

نعت شریف

دل دیاں درداں میکوں مارن
 زمانے دے غم میکوں کھاوَن
 اپنے پرانے آقا سارے ستاؤن
 آواں مدینے جو آقا کرم فرماوَن

محفل میلاد دی مدینے سجاواں
 آقا دے قدماں وچ نعت سُٹاواں
 پڑھاں درود تے کراں سلاماں
 میں سُتے نصیب اپنے جگاواں

ہجر دیاں راتاں دے حال سُٹاواں
 تھیوے کرم آقا میں مدینے آواں
 حرم وچ آقا رات گزاراں
 روضے دی چھاں تے ڈینہہ گزاراں

بٹاں بھکاری آقا دے پاہواں
 جیویں گزرے آقا اونویں گزاراں

عیشِ زمانے دے سارے بھلاواں
ٹکڑے آقا دے دردے میں کھاواں

مدینے وچ تھیندن کرم دیاں برسباتاں
آقا دے مدینے دیاں کیاہن باتاں
مدینے دیاں ہر دل وچ ہن چاہتاں
رَب سائیں پچا وے سب دیاں آساں

ڈیون گواہی مدینے دیاں پگلیاں
اساڈے تے لکیاں ہن نبی دیاں تلیاں
کاش! نصیب تھیون اسا کون اے پگلیاں
جہڑیاں سوہنے مدنی دیاں راہواں بٹیاں

مکدی مکا اختر توں اے گال ہے
ٹر پو مدینے اتھاں برا حال ہے
نہ تھکسیں کڈا ہیں رکھ ایہو جہی چال ہے
ڈیکھ مدینہ تیڈے دل دے نال ہے

نعت شریف

عملاں والے چُح گے مدینے
تے بے عملاں دے رُک گے سفینے

بے ادباں دی واری نہ آئی
تے ادب والے ونج پیٹھے مدینے

نصیباں نال نی کوئی کر سگدا لڑائی
جے جاگے نصیب تاں چُح ویسوں مدینے

روضے دی چھاں تے ونج ہاہسوں
ویسوں انشاء اللہ مدینے ہیں مہینے

لا پٹھے ہیں آساں آقا دے دردیاں
 کڈاہیں تاں آقا سڈسین مدینے

رَب دے محبوب دا صدقہ منکسوں
 وَل رَب چا چکیسی اسا کوں مدینے

منگتے سڈسیندے ہیں آقا دے دردے
 پر منکوں دے نہ آون اسا کوں قرینے

آقا دے دردا سوالی بھریا ہوئے جھولی خالی
 چھیداں دی ماری جھولی اختر پھیلاوے کیویں

نعت شریف

سوہٹاں مدنی کرم کماوے
 ڈکھیاں دے سوہٹاں ڈکھ مٹاوے
 بے سہاریاں کوں ڈیوے سہارا
 تے غم دیاں ماریاں دے غم مٹاوے
 در سرکار تے جہڑا جھولی پھیلاوے
 خیر کرم دی سوہٹاں جھولی پاوے
 جے منگو صدقہ پاک بتوں دا
 ول سٹے لیکھ سوہٹاں جگاوے
 اختر منگے رو رو دُعاواں
 مدنی سوہٹاں مدینے سڈاوے
 رب سوہٹاں اے سبک مٹاوے
 مدینے دے ٹکڑے سب کون کھاواوے
 انہاں سبکیاں اکھیاں دی سبک مٹاوے
 سبز گنبد دے جلوے ڈیکھاوے

نعت شریف

جبرائیل امین اے بُراق سجاتے
تے رَبّ سوہنے دا پیغام چاتے

رَبّ فرمایا جبرائیل ادب نال ونچیں توں
محبوبِ مُہیڈے کوں گھن آگھوٹ بٹاتے

والیل والیاں زلفاں سجاویں
کملی منزل کندھے تے پاواتے

مزاک دا سُرمہ اکھیں وچ لاویں
لہ دا تاج سرتے پلواتے

مسجد حرم توں گھن ونج مسجد اقصیٰ
سارے انبیاءِ دی امامت کراتے

پہلے ڈیکھیں محبوبِ دی مرضی
ول چڑھاویں بُراق تے چاتے

محبوب سوہنے دی ہے ہر ادا پیاری
گھن آتوں ایندے پُر ناز جاتے

آسماناں دی سیر وی کرویندا آویں
دوزخ جنت ڈوہیں ڈیکھاتے

محبوب کوں سد رہتے پچاتے کھڑو نکھیں
وَل توں اپنی جاتے

سکدے پن سارے حور و غلماں
لہاڑے سیک انہاں دی رُخ مصطفیٰ ڈیکھاتے

معراج محمد توں صدقے تھیوے اختر
تے تھیوے قربان سوہنے مصطفیٰ تے

